

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 7 Maiu st. v.

Pe la începutul lunii acesteia viile și pomăturile au fost bătute de brumă pe o foarte mare întindere a țerii, câteva zile în urmă ni-a sosit vestea despre curmarea negocierilor cu România, ear' astăzi dieta are să-i încuviințeze guvernului un credit suplimentar de câtevazeci de milioane.

De sigur, că guvernul nu este vinovat de paguba, pe care ni-a făcut-o bruma: bruma aceasta a fost o calamitate elementară, dar' în sfârșit, o calamitate.

Curmarea negocierilor cu România este și ea o calamitate, de care deasemenea nu vom învinovăți guvernul: așa au venit lucrurile; sunt în joc nisece interese atât de complicate, încât negocierile nu s'au putut duce până în sfârșit. Dar' pagubele tot pagube rămân, și e puțină mângâiere pentru noi gândul, că vecinii nostri se păgubesc și ei înșiși.

Creditul suplimentar este și el de neapărată trebuință: au să se acopere din el cheltuieli, care nu mai suferă amânare, e angajat creditul statului, interesele noastre economice cer, ca el să se încuviințeze. Ar fi un lucru foarte comod să-l învinovătim pe guvern pentru-că cere acest credit, când el ne arată, că banii s'au cheltuit ori trebuie neapărat să se cheltuiască în virtutea budgetului votat de parlament. Da, de sigur, că nu guvernul este vinovat, pentru-că nu îi rămâne decât să ceară acest credit, cum nu este vinovat nici de bruma, care ni-a bătut viile.

Și cu toate aceste asupra lui cade toată greutatea situațiunii economice, care ni s'a creat prin calamitățile, de care am fost loviți.

Dacă ne uităm împregiurul nostru, vedem în toate părțile fețe posomorite, oameni nemulțumiți, țărani ajunși la sapă de lemn, proprietari încărcăți de datorii ori poate chiar desmoșteniți, industriași, care se plâng în lipsă de consumatori, comercianți, care se tânguesc de stagnațiunea afacerilor, o lume întreagă, ce se simte strivită de sarcinile publice. În mijlocul acestei lumi însă aparatul puterii publice funcționează neîmpedecat, crește mereu și legiunile de lefegii trăiesc în toată tigna, încât par-că milioanele de brațe muncitoare nu au altă menire în lumea aceasta, decât ca să susțină pomposul aparat al puterii publice.

Odinioară, când puterea publică era împreună întreagă în mâna unui singur om, strigam cu toții, că acest om își bate joc de noi, când nu mai puteam suporta sarcinile, pe care ni le impunea, și nu odată s'a întemplat, ca omul acela să fie

coborât dela înălțimea lui și aruncat la pământ. Astăzi ne croim noi înșine sarcinile, ne alcătuim noi înșine aparatul puterii publice, suntem noi înșine stăpâni pe avutul nostru: pe cine să învinovătim, dacă sarcinile sunt prea mari? de cine să ne plângem, dacă încă mai costisitor e aparatul puterii publice? asupra cui cade răspunderea, dacă avutul ni se răspunde?

Capul statului nu ne mai impune nimic.

Guvernul nu poate decât să ne propună.

Noi înșine, prin oamenii de încredere, pe care îi trimitem în dieta țerii, noi înșine le facem toate: fără de învoirea noastră o singură lege nu se creează, un singur ban nu se cheltuiesc, un singur aședământ nu se înființează. Noi înșine prin oamenii nostri de încredere le-am făcut toate, noi ne-am creat sarcinile cele insuportabile, noi înșine suntem vinovați.

Ori nu scim să ne alegem oamenii, ori vrem să părem mai mult decât ceea-ce în adevăr suntem.

Noi, dicem, dar' de sine se înțelege, că în prima linie aceia dintre noi, care dau majoritatea parlamentului.

Ear' acestia în statul ungar sunt elementul maghiar.

Nu se face în actualul stat nimic fără de voia elementului maghiar, ba sunt multe lucrurile, pe care chiar nici actualul guvern nu le-ar face, dacă n'ar fi silit să cedeze presiunii pornite din cercurile politice maghiare. Dacă merg dar' bine lucrurile, dacă facem progrese, dacă sporim în toate privințele, al elementului maghiar e meritul: tot a lui e însă și răspunderea, dacă sărăcim, a lui răspunderea, dacă pretutindenea întimpinăm oameni nemulțumiți.

Ajunși la putere, Maghiarii au forțat desvoltarea țerii, voind să iee vederile lumii printr'un întreg șir de aparențe adese-ori foarte costisitoare și să se prezente ca un popor mai înaintat decât sunt în adevăr. Astfel au creat foarte multe aședămintele, de care deocamdată nu avem trebuință neapărată, au încuviințat prin majoritatea lor cheltuieli, pe care nu le putem suporta și așa făcând datorii, au angajat chiar și munca generațiunilor viitoare.

Dar' lucrul de căpetenie este, că foloasele, pe care le avem dela aparatul costisitor, nu sunt câtuși de puțin proporționate cu cheltuielile de întreținere.

Mare parte din diregătorii, pe care îi plătim cu bani muncii din greu nu iau diregătorie drept o sarcină, ci drept un apanagiu de rasă ori drept o recompensațiune pentru servicii aduse rasei maghiare.

Este un mare neadever precumpenitoarea majoritate maghiară din dieta ungăra, un încă mai mare neadever e administrațiunea și jurisdicțiunea maghiară în toate părțile țerii: susținerea acestor neadeveruri costă mulți bani, căci statul nostru nu are să se lupte numai cu bruma, cu gerul, cu seceta, cu inundațiunile și cu toate celelalte calamități elementare, ci trebuie să acopere și să înăbușească față cu lumea din afară și nemulțumirea generală a majorității nemaghiare.

Preocuparea de căpetenie a elementului domnitor și, prin urmare, a guvernului este, ca Maghiarii cu oare-care cualificațiune și cei cu oare-care conexiuni familiare să între toți în funcțiuni publice și ca națiunea maghiară să aibă toate aședămintele, cu care se fălesc popoarele culte ale Apusului. Mai trebuie apoi să între în funcțiuni și să fie în genere recompensați din budgetul comun toți aceia dintre nemaghiari, care simulează alipirea cătră rasa maghiară, pentru-ca astfel să se încurageze fățarnicia și slugărnicia. Și nu mai e întrebare, dacă aședămintele întreținute cu mari cheltuieli funcționează ori nu regulat, nici dacă legiunile de diregători își fac ori nu datoria: cestiunea principală e, să se accentueze pretutindenea caracterul național maghiar.

Un aședământ de cultură, de el ori-cât de puține rezultate, e susținut, dacă e maghiar, și nota caracteristică a actualei noastre economii sociale sunt teatrele din Budapesta, care stau goale, dar' sunt înzestrate cu cel mai somptuos lux, fiindcă au, precum ne spunea dl Tisza, să propage spiritul maghiar și limba maghiară. Tot astfel și celelalte aședămintele de cultură, chiar și liceele și universitățile, nu cultura au să o propage, ci spiritul maghiar și limba maghiară.

Și legiunile de funcționari publici n'au nici ele să servească pe aceia, din sudoarea cărora sunt întreținuți, ci să accentueze și să propage spiritul maghiar. Aceasta e ceea-ce se cere dela dinșii, și multă neglijență, multe neregularități, chiar multe incorectități poate să-i permită funcționarul public, care face paradă de sentimente „patriotice“, mai ales dacă are și oare-care conexiuni familiare.

Toate aceste nu guvernul el de el le-a pus astfel la cale: sunt nisece stări create de elementul domnitor prin majoritatea, pe care o trimite în parlament.

E rău întregul sistem de guvernare, e nenorocit principiul, care permite, ca minoritatea să poată dispune de averile totalității, și câtă vreme se va menține

acest principiu, vom merge cu toții din rău în mai rău până la totala ruină.

Anul acesta ni se cer câtevazeci de milioane mai mult, decât ceea-ce s'a prevădut. An ul viitor va trebui să ni se ceară și mai mult, fiindcă anul acesta am fost loviți de câteva calamități. Și nici că poate fi altfel, câtă vreme statul se află în luptă cu majoritatea cetățenilor săi: lupta aceasta consumă puteri și puterile consumate totdeauna se traduc în pagube materiale.

Dacă e vorba să scăpăm de ruină, trebuie înainte de toate să încheiem pace.

Răsboiul vamal cu România. Diarului

„Neue freie Presse“ i-se raportează din București următoarele:

Într'o adunare de senatori și deputați Brătianu a comunicat ruptura negocierilor de convenție cu Austro-Ungaria. Brătianu a declarat, că ruptura conferențelor nu înseamnă o ruptură definitivă, ci numai o amânare a negociațiunilor. Dînsul nu crede, că răsboiul vamal va ține mult, căci Ungaria după toate prevederile nu-l va pute suporta lungă vreme.

Revistă politică.

Sibiu, 7 Maiu st. v.

Cercurile parlamentare din Ungaria au fost foarte neplăcut atinse prin numirea d-lui Fabiny de ministru de justiție, deoarece-ce ele vîd într'asta o desconsiderare a factorilor parlamentari, care într'un stat constituțional au să fie în prima linie luați în considerare, când se tractează de acordarea celei mai înalte demnități parlamentare. Oamenii sînt deci foarte supărați pentru această nouă umilire, ce o cauzează ministrul-president soților sei de partid, și îndeosebi juristii partidului guvernamental o simt și o și spun fără sfială, că prin acest act ministrul-president dovedește din nou, că are o aversiune față cu juristii din casa deputaților. Se crede, că nou-numitul ministru de justiție i-se va da cel puțin un secretar de stat din sînul cercurilor parlamentare.

Circulara, pe care a trimis-o Poarta reprezentanților ei din străinătate, mai înainte de plecarea ministrului ei la Atena, Feridun Bey, sună astfel:

„Avînd în vedere plecarea reprezentanților puterilor din Atena, am însărcinat și noi pe Feridun Bey, să părăsească capitala Greciei, după ce am încredințat mai înainte cu afacerile legațiunii pe primul secretar și am dat următoarea declarațiune: considerînd, că hotărîrea luată de-cătră puteri, de a părăsi Atena, este în strînsă

Foiața „Tribunei“.

Orb-împărat.

Poveste

de Gr. Sima al lui Ión.

(Urmare.)

Au fost deajuns câteva semne trase cu coada ochiului între frații mai mari, ca ei să fie înțeleși, ce și cum se mine apa pe moara lor.

Într'aceea sosesc la o lină de fîntână, în care apa era numai ocnă. Aci se pun și odihnesc.

Fratele mai mic de unde să scie el, că ceia sînt pestriți la mațe, deși sînt dela un tată și dela o mamă!

El se dă la umbră și sdrobot de drum, cum se găsia, pe loc îl fură somnul, — și apoi ce somn mă rog?! Adînc și dulce, ca al unui om, ce mai pică de pe picioare de ostenit și care acum, sciindu-se între frații sei iubiți, — doarme dus, cugetînd, că ei vor purta grije și de ciguri-migurile lui.

Frații mai mari numai se făceau că dorm, dar' de așipit, nici pic. Cum au vădut însă, că cela nimic nu mai scie de el, — se scoală tupilus în vîrful degetelor și deseartă apa cea vie în ulcioarele lor, — ear' în locul ei, punînd murațoare

(apă sărată), din fîntâna ce le stetea la îndemână, — se culcă din nou.

După aceea se duc fără a mai ședé, până au dat față cu Orb-împărat, tatăl lor.

Se bucură acesta, înțelegînd că au sosit toți trei și că sînt în pene bune.

Iute a venit vorba și despre apa cea vie. Fratele mai tînăr, iute îi toarnă în palme apă din ulciorașul seu, dicîndu-i să dea pe ochi cu ea, că e tocmai din Țeara-Orăvii, din fîntâna împărătească.

O usturime și o durere ce l-a mîncat pe Orb-împărat, — nu mē puteți crede.

„Tu, afurisitul! blăstămatul și nelegiuitul! Cum n'ai teamă de un Dumnezeu, care este deasupra și toate le vede, să-ți bați joc de un părinte ce-l ai, pentru-că l-a ajuns marea nenorocire, de a nu mai pute privi cu ochii sei lumea. Miru-mă că cel de sus te mai rabdă!“ — De-al de-astea măcina din gură Orb-împărat.

„Uite, tată! Aci este adevărată apă vie, adusă de noi înșine, din îndepărtate țeri! Cearcă și te vei convinge!“ — dic cei doi frați. Apoi ear': „fratele, ce e drept, destul de rău, dacă tocmai atîta l-a tăiat capul, ca să facă o nefăcută, — dar' ce se te faci?! E tînăr și nepățit încă, de aceea nu-ți mai face inimă rea, lasă-l în focare să-l fie!“

Cearcă Orb-împărat și apa acestora, dar' cu multă sfială, vorba ceea: „Cine s'a ars odată cu o zamă ferbinte, suflă și în cea rece“.

Într'o clipită i-s'a luat ca o ceață întune-coasă de pe ochi, și i-s'au limpedit ochii, de nici pe vremea junășeniei, mai altcum.

„Copii de treabă și cu frica lui D-șeu în sîn sînteți voi, drăguții mei! Binecuvîntarea mea pîrintească preste voi și urmașii vostri, că mult bine mi-ați mai putut face și mult vè iubesc!“

„Tu însă, copil neascultător ce ești, să peridă inaintea feții mele și să te prăpădesci, după măsura fărădelegilor tale!“

Lasă îndată cuvînt aspru, ca pe fratele mai mic ghem să-l lege într'un coș de căruță și dîndu-l pe mîna unui curtean credincios, dîce să-l ducă în dumberava cutare și să-i facă facerea. C'a urmat întocmai, după-cum suna cuvîntul împărătesc, trebuia se aducă, veți înțelege dumnea-voastră, că ce semne.

Curteanul, de care ne este vorba, era un om de inimă. Cum au eșit din cetate, de loc a dat voie feciorului de împărat, să poată sta mai îndemînat.

Sosind la țintă, spune, că ce are de făcut, după cuvîntul împărătesc. El însă, ce-a fi să fie, dar' sînge de om nu va vîrsa, că are un

suflet, pe care dorește să-l dea curat în mînile lui Dumnezeu, după-cum l-a și primit. Toată treaba cu apa cea vie, i-se pare că pute a drac. El va omori cățelandrul ce s'a luat după căruță, îi va tăia limba din gură, i-a scoate inima și ficiați, apoi și degetul cel mic, pe care se află inelul cu diamanturi încă l-a tăia. Le va duce toate împăratului și va dîce că-s ale fiului seu, că acestea dîsesse împăratul să i-le ducă.

Și curteanul nici n'a făcut altmîntrelea, fără așa. Că voinicul a rămas ciomp de un deget, — nu-l durea capul.

Apoi pe fecior, ca să nu rămână pradă fearelor nesățioase, l-a dus într'un oraș, și l-a lăsat la un prieten al seu ca slugă.

A lăsat Dumnezeu, că dreptatea, vorba ceea, este ca untul-de-lemn, ea se ridică deasupra.

Când a vădut Orb-împărat semnele cele, s'a mirat mult, că-s în potrozul celor de căne. Dar' totuși se perdeea adese-ori prin câte și mai câte cugete. Cum s'a putut așa ceva, precînd lumea toată îl scia pe feciorul lui cu o inimă, de nici tu la muire?!

* * *

Acum se ne întorcem și să vedem, că ce se mai întemplă și prin Țeara-Orăvii, că va fi vremea!

legătură cu apărarea drepturilor imperului turcesc, și considerând, că guvernul imperial nu se poate despărți de concertul puterilor, care tinde a menține pacea, guvernul mi-a poruncit să părăsesc Atena. În fața acestor instrucțiuni reprezentantul nostru s'a și imbarcat pe bordul corăbiei „Hannich“.

Billul *Home-rule* pregătesce guvernului englez din ce în ce mai multe perplexități. Astfel el e nevoit acum să atribute o atenție mai mare ca întru început mișcării Orangistilor, ce s'a ivit din incidentul acestui proiect. În urma acesteia deci guvernul a hotărât se recheme din India pe Sir Frederick Roberts și a-i preda comanda supremă preste armata din Irlanda. Garnisoanele au să fie în anumite orașe din Ulster întărite și au să se facă cele mai amenunțite pregătiri, spre a pute împiedeca turburările, pe care le-ar pute pregăti Orangistii agitați. E de observat, că și femeile din Ulster sunt deja cuprinse de această mișcare. Ele au adresat reginei o rugare, spre a o îndupleca să aprobez billul *Home-rule*. Actul, care e subscris de 30,000 femei din Ulster, are o lungime de 371 metri. Cel dintâiu nume de pe listă e al ducesei de Alberconn, ca reprezentantă a nobilimii; ca reprezentantă a bisericii în locul al doilea figurează d-na Knox, soția episcopului din Down; ear' Counor și Dromore reprezintă poporul.

„Gazeta oficială“ din Italia publică primul raport al consulului din Aden în privința măcelăriei expedițiunii Porro. La raport sunt alăturate și depozițiunile conducătorului caravelor, Arie Gheli Gadabursi, care singur dintre toți a scăpat cu viața. Expedițiunea, dîse dînsul, se compunea din opt Europeni, trei servitori abisinieni și 10 oameni indigeni. Toți, afară de cei trei servitori, erau armați cu puci. Dela Zeila până la Bussa lucrurile au mers bine; aci am aflat, că garnisoana indiană din Djaldessa este prinsă. Noi am comunicat Italienilor aceasta și i-am rugat să se întoarcă înapoi, deoarece-ce își expun viața. Dar' conducătorul lor răspunde: „Nu ne întoarcem, mergem înainte“. Ne-am dus apoi la Artu și ne-am odihnit lîngă apă. După vre-o oară am vădut, că se scoboară de pe deal 15 oameni armați; noi le strigăm numai decât să se oprească și Italianul cel mare (Romagnoli) le-a eșit înainte și a început să vorbească cu ei. Ei dîseră: „Tarik aman“ (drumul este liber). Cei 15 intrară apoi în cort și Italianii le dîseră: „Noi nu voim să purtăm resbel, nici să stricăm cuiva ceva.“ Oamenii din Harrar îi asigurară de prietnia lor și rămăseră preste noapte în cort. Pe la reversatul dorilor însă pe virful dealului se aflau vre-o șese sute de Harrarieni. Se scoborîră la noi și nouă indigenilor ne legară mâinile; pe Italiani dimpotrivă îi invitară să continue drumul lor. Italianii puseră bagagiul pe cămile și încălecară armați cu puștile lor. După un drum de vre-o jumătate de oară, oamenii din Harrar se vorbiră între ei să omoare pe Italiani și urmarea a fost, că în urma unei detunături generale toți Italianii cădură morți la pămînt și apoi jăfuiți. Pe noi ne-au dus la Djaldessa, unde am găsit pe soldații en-

Împărăteasa, trecînd vremea anumită, nasce un drag de copil ca un bulgăr. Crescea de-ți venia să dîci, că nu poate să-i fie a bună. În scurtă vreme el era cum poate să fie cineva mai în putere.

Ce-i trăsese lui prin cap, ce nu, că era nedumerit din cale afară! Mumă-sa nu mai avea și bună din pricina asta. Să-i spună numai și să-i spună, că cine și unde-i tatăl seu?

Ea mare temere avea, că va lua lumea în cap, dacă adevărul l-a descoperi, — de aceea îl tot tîmînda, cu câte verși ucate. Copilul însă bătut la cap, bine vedea, că ea umblă să-l îmbețe cu apă rece.

Dacă mumă-sa stăruia pe calea apucată, deși el nu mai avea odihnă, cum au alți oameni.

Cum umbla odată încoace și încolo, cât cu treabă, cât fără treabă, într-o zi dă și de scrisoarea rămasă dela tată-sau. Asta-i trebuia și lui! Aci sta scris negru pe alb, că încotro să-l caute, de cumva el nu s'a mai întoarce.

În câteva zile a fost pus în talpi o dragă de oaste, încât să-l bată și Țăigradul!

Puțin de tot a zăbovit, căci stetea ca pe cărbuni, și s'a luat la drum. (Va urma.)

glezi legați. Conducătorul caravelor a scăpat mulțumită răscoalei ce izbucnise între Ida Somali, Djaldessa, din cauză că Emirul a voit să spînzure și pe șeful lor.

„Semne rele“.

Sub titlul acesta publică „Allg Ztg.“ din München, mai înainte din Augsburg, un articol, care în timpul de față are importanța sa. Articolul ne privește pe noi, pe cetățenii din Austro-Ungaria, anume pe cei din Ungaria deosebit, fiindcă ministrul unguresc de honveți a dat impulsul la scrierea articolului.

Fără de a lua asupra-ne solidaritatea întru toate față cu cele cuprinse în articol, îl reproducem în următoarele:

Este un lucru, care s'ar pute considera aproape de justificat, dacă ministrii de războiu, când cer dela poporul încărcat cu imposite jertfe noi, zugrăvesc pe cer nori negri, sau doar puncte negre, care amenință a se face nori. A fost însă o licență rezervată ministrului de honveți Fejervary, ca punctele aceste negre în loc de a fi desemnate pe cer, să fie desemnate pe pămînt, și încă cu precizie geografică. Firesce, că era vorba de a face posibilă votarea legii celei nouă pentru gloate în dieta ungurescă, care nu este atât de ascultătoare, ca „Reichsrat“-ul cislaitan. Într'atîta reprezentantul guvernului își putea permite a intimidă puțin. Ca dl Fejervary însă să bată în toată forma pocumbii pentru teatrul cel mai de aproape de războiu, pentru-ca să treacă prin votare legea sa, trece departe preste marginile permisului în astfel de afaceri.

Ministrul adevă provacă pe deputați „a arunca o privire pe acel câmp de războiu, unde armatele noastre vor fi chemate să opereze“. Ori și încotro ne îndreptăm privirile, nu aflăm ținuturi atât de cultivate, în care comunicațiunea și nutrirea trupelor să fie atât de favorabilă, cum a fost aceasta în părțile resăritene ale Franciei, când cu războiul germano-francez. Deoarece Francia acum e exclusă și Germania posedă un teritor tot atât de bine cultivat și locuit, Italia însă încă se bucură de aceleași favoruri, ear' Austria cu anevoe va întreprinde vre-o campanie normană contra Englierei, este evident încotro ministrul vrea să scoată lucrul.

Concluziunea cea mai de aproape, care o face, în adevăr este foarte nemulcomitoare. Procentele sucurilor pe câmpul indicat de bătaie ar trebui să fie nu 40, ca la armata germană în Francia, ci „cu mult mai multe“. Este o mare mîngăere, că armată și gloate din capul locului sunt prezentate ca nutreț de tunuri și de friguri! Dacă Germania, dîce ministrul, la 1870 a trebuit să dea sucurs de 200.000 oameni, pentru noi numărul acesta e „foarte de neajuns“.

Acesta e cuprinsul cel foarte pe scurt al discursului ministerial, care a raportat acceptarea paragrafilor celor mai momentuoși în fuga mare. Aducerea aminte de Vilagos a învins. Clausulările aplicate ca nise arabescuri ale acestei *oratio pro bello* au fost foarte departe de învălirea simburului, de domolirea tenorului. Așa se face, unde e vorba de designarea câmpurilor de bătaie: „pe care armata noastră, departe încă să sper așa ceva, eventual însă totuși ar pute fi chemată să opereze“. Aceasta totuși va să dîcă a face în mod oficial din războiul cu Rusia o cestiune de timp. De loc nu e mai bună locuțiunea următoare, care are în vedere un sucurs puternic: „Să presupunem, că în timpul cel mai de aproape se nasce războiu, ceea-ce după-cum sper și cred, nu se va întempla, dar' cu puțință totuși este“. Așa nu vorbește nici un bărbat cuminte, investit cu oficiu și autoritate, numai de dragul frazei și numai în interesul unui proiect de lege, pe câtă vreme la spate nu așteaptă seriozitatea cea crâncenă a faptelor.

În Cislaitania, cu deosebire între ofițeri, de ani încoace, domnesce opiniunea, că războiul cu Rusia este neapărat. Oficial și oficios, chiar și pentru capitală, afacerea este îngropată în tăcerea morții și neîncredință baremi de un *de-ment*. N'am auzit, că căpitanul G. Retzenhofer, care la 1881 funcționa în statul major, ar fi fost disciplinat, sau tras la răspundere pentru scrierea sa „Staatswehr“ (apărarea statului). La Apusul și la Meașădiua Europei, dîce acest militar al științei, domnesce trebuința de pace; nu așa în partea resăriteană a continentului. „Petricolul absolut al războiului, ce îl aduce Rusia asupra Europei, se deosebesce cu totul de toate celelalte din timpul mai nou, afară de năvălirea Turcilor la începutul epocii noastre. Războiul cu Rusia însă este îndelung, deoarece-ce Rusia nu se poate constrînge la pace. Numai parclarea în staturi sau autonomii a Rusiei ar fi în stare a introduce biruința definitivă a culturii europene“.

De aceea obligămîntul general de a servi în armată, milițiile teritoriale și în fine gloatele; de aceea perspectiva de a jertfi pe omul cel din urmă și banul cel din urmă. . . .

Principele Bismarck este, precum ni se pare, unicul bărbat de stat în Europa, care în punctul acesta are vederi clare și cu toată „amiciția de sute de ani“ priveghează ager asupra agitațiunii diplomatice și panslaviste a Rusiei. Înainte cu vre-o câțiva ani războiul cu Rusia se arăta în mărimea lui firească în perspectivă și alianțele triple n'au avut alt scop, decât dreptul de amestec „amicabil“, care s'a justificat în Bulgaria și Grecia. Se rupe vre-odată legătura aceasta simpatică, atunci ne aflăm unde se află ministrul ung. de războiu și unde căpitanul Rotzenhofer a prevădut de mult. „Întelegerea“ Europei față cu Grecia răsfățată se vede că este rezultatul unor încordări enorme diplomatice și trebuie numită cap de operă reușită de a pune pe Rusia cu celelalte puteri în fața Franciei, la ceea-ce Francezii de sigur că nu s'au așteptat. Abia însă s'a început a se vedea, ce sfîrșit are renomagiul grecesc, și în Rusia ear' s'au început asmuțările contra guvernului imperului german.

Diarul generalului Komarow „Swet“, ce apare în Petersburg, acuză pe Germania, că se înarmează contra Rusiei. Afară de trupele obișnuite la margini s'au înaintat părți din corpurile de armată 1, 2, 5 și 6. Germania se gîndesce dar' la o lovitură asupra Rusiei. „No-voie Vremia“ este de acord cu expectațiunile din „Swet“; mai adaugă descoperirea importantă, că trupele chinezesci dela marginile rusești sunt comandate de ofițeri germani.

Focul dăntuitor nu e fulger; vîlvele din depărtare însă pot apăre, ca un joc de focuri dăntuitoare. Ca o peatră de moară ne zace pe pept presimțirea, că de mult ne-a apropiat de un războiu universal tapagiul bulgaro-grecesc.

Sinodul archidieceșan din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sedința a IX-a dela 29 Aprilie (11 Maiu) 1886.

Sedința se deschide la 9 oare înainte de ameași. După autenticarea protocolului din sedința trecută se pune la ordinea zilei raportul comisiunii organizatoare, al cărei referent deputatul Dr. Ioan Crișian raportează asupra hîrtiei prezidiale ddto 24 Aprilie a. c. Nr. 2290 în cestiunea ajutorului de stat. La propunerea comisiunii, — sinodul ia raportul de basă la desbaterea specială, alăturându-l la protocol dimpreună cu acelușe.

Luându-se raportul de basă la desbaterea specială comisiunea face următoarea propunere:

1. Sinodul rămîne în afacerea ajutorului de stat prelîngă hotărîrile sale din anul trecut N-rii prot. 50 și 51 din sesiunea ordinară, asemenea Nr. 9 din sesiunea extraordinară.

2. Insistînd Exceleța Sa domnul ministru de culte și instrucțiune publică la interpretarea din hîrtia sa ddto 18 Iunie 1885, Nr. 16,013 față cu cei 4,000 fl. din ajutorul de stat, puși la dispozițiunea archiepiscopului, că adevă consistorul archidieceșan nu este chie-mat a avî nici un fel de incurgere la distribuirea acestor sume, *sinodul renunță și la suma aceasta și neconformându-se archiepiscopul acestui conclud, sinodul declină ori-ce răspunsabilitate pentru consecuențele din neobservarea aceasta.*

3. Sinodul desaproabă nepublicarea concludsionale Nr. 50 și 51 din sesiunea ordinară a anului trecut precum și a concludsionului Nr. 9 din sesiunea extraordinară a aceluiași an.

4. Fiîndcă pașii întreprinși până acuma atât decătră consistor, cât și decătră sinodul archidieceșan în afacerea ajutorului de stat n'au avut rezultatul dorit întru apărarea neștirbită a autonomiei bisericești, ear' de altă parte congresul național bisericesc, ca reprezentanța supremă bisericească a Românilor de religiunea gr.-or. fiînd în prima linie dator a apăra autonomia bisericii române gr.-or. din provincia metropoliei noastre: Sinodul archidieceșan se-l roage a întrepinde pașii de lipsă, ca să se înlătore știrbirea autonomiei bisericești cauzată cu procedura guvernului în afacerea ajutorului de stat în archidieceșan noastră transilvană română.

Asupra acestor propuneri se încinge o discuție lungă.

Ioan de Preda dîce, că el în anul trecut și-a exprimat părerea în această privință și acum se nasce întrebarea, dacă putem sau nu să rămînem prelîngă concludsionul din anul trecut, deoarece astăzi lucrul stă ultimintrelea. El se închină dealtmintrelea concludsionului din anul

trecut și ar dori să rămînem consecuenți; a 2-a propunere a comisiunii nu o poate primi, deoarece-ce cele 4000 fl. nu ni s'au dat nouă, ci Metropolitului. Încât privește al 3-lea punct al propunerii comisiunii, în urma căruia să se exprime regretul, pentru-că concludsionul aduse nu s'au publicat, dîce că se vede, că consistorul a voit anume să lase treaba încurcată, și el încă e de părere să se treacă la ordinea zilei preste această propunere, temîndu-se, ca primindu-o să nu venim în conflict cu statul. În ceea-ce privește punctul din urmă, ca afacerea să se transpună concludsionului, dîce că aceasta e la loc, e un pas legal. Primesce punctul acesta și pe cel dintâiu.

Metropolitul reflectînd la cele dîse de dl Preda, dîce că cu privire la cele 4000 fl. sinodul e în drept a se pronunța, e o cestiune, de care trebuie să ne interesăm, e un ajutor dat bisericii, și nici că putem vorbi, că sinodului nu i-ar compete a discuta asupra aceluia. Dîce, că el e acela, care chiar în interesul bisericii n'a aflat cu cale a executa concludsionul sinodului din anul trecut. Toată invinuirea să se reducă la persoana sa. Regretul propus de comisiune nu se poate suprima, e de mare pond și totdeauna s'a întrebuit în sinod.

Dr. Moga e cu totul tot în contra propunerilor comisiunii. Nu sînt motive, de a aduce concludsionul propus de comisiune. În hîrtia Metropolitului sînt lucruri, pentru care noi datorim mulțumită Exceleței Sale. Dîce, că noi și în anul trecut am fost cam pripiți cu aducerea concludsionelor, trebuia să așteptăm și să vedem ce fac preoții. Metropolitul a fost mai prevădător, de aceea el e de acord cu dispozițiunile Exceleței Sale și propune să se treacă la ordinea zilei preste propunerile comisiunii, ear' hîrtia Metropolitului să se iee la cunoștință prelîngă exprimarea recunoștinței sinodului.

Dr. Pușcariu dîce, că el încă spriginesce părerea lui Preda, care părere el singur a susținut-o în comisiune.

E. Brote: Dr. Pușcariu a dîs puțin, Dr. Moga n'a dîs nimic, am deci să reflectez numai la cele-ce le-a dîs dl de Preda. În anul trecut s'a votat asupra ajutorului de 4000 fl. și prin aceasta s'a recunoscut, că acest ajutor are timbrul de un ajutor al bisericii. După-ace Exceleța sa dîce, că nu s'a putut conforma concludsionului sinodal din anul trecut, e de lipsă, ca sinodul să se pronunțe acum. Încât privește exprimarea regretelor, apoi aceasta e mai puțin, ce s'ar pute în cazul de față exprima din partea sinodului. Primesce în total propunerea comisiunii.

Ioan Popescu: Aș fi dorit, ca discuta aceasta să nu fi avut loc. Cestiunea e complicată și delicată, și trebuie să ne impunem multe reserve. E ușor unor domni să călărească pe forme. Mi-se pare că chiar acei domni, care sînt ai formelor, nu-și trag seamă cu sine înșiși. Metropolitul încă își are convingerile sale și are drept să aibă convingeri. Ca metropolit, și ca membru al sinodului vine și propune etc. Ce face acum comisiunea? Își exprimă regretul. Eu din partea presidiului sînt pe deplin informat despre motivele neexecutării concludsionelor din anul trecut, și mă măgulesc cu acea credință, cu cu mine dinpreună toți sînteți de această părere. Mult mă mir, că se cer deslușiri mai îndetailate. De ce să dăm salve, pe cine spăriăm noi cu asemenea salve? Nu că să mai regretăm, dar' să fim mulțumitori, că avem în mijlocul nostru oameni cu prevederi, precum e și metropolitul, și pe acestia să nu-i întîmpinăm cu neîncredere, ci din contră cu încredere. Propun, să se iee spre știință raportul presi-diului. (Va urma.)

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

Blaj, la 18 Maiu n. 1886.

Toată România se va afla în nedumerire ca să scie ce s'a făcut în „Roma-mică“ cu ocaziunea serbării atât de momentuoase pentru noi, ziua de 3/15 Maiu, în centrul de cultură, din care odinioară emanau științele și emanează și acum, centrul acela, care a nutrit cele mai bune simțăminte pentru patrie și tron, la care se uită atât de urît inimicii neamului nostru, asupra căruia își țintesc în continuu privirile, voidnd a-i pune capăt și a-l desființa, ca odinioară pe imperul cel mare roman.

Însă toate speranțele li-se nimicesc până va exista încă simțul românesc și nu-l vor pute nimici nici odată, căci lupta noastră ce o exerciăm e o luptă legală, basată pe istoria trecutului nostru, pe dreptul ce-l avem și-l vom avî până

va exista Casa de Habsburg, căreia i-am fost atât de fideli și îi vom fi în toate timpurile.

Dovadă e trecutul nostru. Speranță am avut și avem că va sosi timpul, când inimiile vor recunoaște națiunea română de națiune îndreptățită la toate drepturile, de care trebuie să se bucure în un stat poliglot, când vor dice: Toate speranțele și toate puterile nile-am consumat, ca să putem face din națiunea română popor maghiar, dar ne-am înșelat amar. Am introdus în instrucțiune, în școală limba maghiară, ca să ne putem ajunge scopul, dar toate înzadar. Limba ne-au învățat-o, dar de naționalitate nu se lapădă și nu se vor lapăda în veci.

Dar' se trec la obiect.

Diua de 3/15 Maiu am serbat-o numai în inimile noastre fiindu-ne interdic de părintescul guvern a o serba în alt mod. Națiunea română fiind dela natură pacinică, nu s'a folosit de demonstrații ca să nu se sparie stăpânitorii nostri de nise mărițe umbre, de care se îndatinează a se spăria cu toate ocaziunile. Dar' prelungă toată indulgența opidanilor și a tinerimei, totuși a fost recuită gendarmeria de prin prejur, căci veți Doamne, cea din opidul nostru nu era destulă, ca să asiste ca sentinela la locurile acelea, unde în anul trecut providența divină plantase stindardul tricolar al Transilvaniei. Deci ca publicul român să aibă o cunoștință despre cele petrecute aici la Blaj, afu consult a explica lucrul. În preseara zilei de 3/15 Maiu gendarmeria la mandatul mai marilor o parte cutierau stradele, ear' alta câmpul libertății și cu deosebire veghiau, ca nu cumva cineva să pună un stindard pe peatră, care ne reamintesc actul cel mare când:

Pe câmpul libertății
Ved patrușci de mii
Jurând pe libertate
Și Regelui ca fii —

ear' alții la crucea din vârful dealului. Ba ce e mai mult, nu a fost destul noaptea, ci toată ziua vedeai patrole seșend culcate jos în giurul crucei și a pietrii osteniți, încât cea de pe câmpul libertății abia se mai putea distinge prin luciul armelor la lumina soarelui, căci turma de vite pe acest câmp se pășunează. Aceasta s'a repetit și în ziua și noaptea următoare, dar' toate înzadar, căci nu s'a întâmplat nimic. Acum se vor fi convins Maghiarii, cât de pacinici sunt Românii. Dar' pentru-ce să nu ne fie iertat să sərbăm și noi ziua de 3/15 Maiu, când poporul maghiar fi este iertat a sərbă ziua de 12 Martie? Care e în contra Monarchului? De sigur ori-și-cine o va sci, înșiși ei trebuie să recunoască. Departe am ajuns, încât simțul ce-l nutrim se nu-l putem manifesta și în privința din afară. Nouă nu ne este iertat să sərbăm o zi, în care părinții nostri au rupt lanțurile sclăviei, dar' Maghiarii toate le sunt iertate. Până unde vom merge? A perit Matia Corvin și cu el dreptatea. Ear' vouă, Românilor, din toate unghiurile vă dic: diceți câte o rugăciune pentru martirii nostri, care ne-au eliberat de sclăvie, sərbăți ziua aceasta cel puțin în inimile voastre și nu desperați, căci va sosi timpul, când între marginile legii ne vom câștiga drepturile noastre pierdute.

Sever.

Cluj, în 15 Maiu 1886.

Încă în luna lui Noemvrie an. tr. junimea română dela universitatea de aici a ținut o ședință pentru desbaterea statutelor societății înființându.

Sunt multe cauze de toate, pentru cari s'a amânât până acuma de nu s'a făcut nici un pas. După-cum am înțeles, vre-o două luni au stat pe loc din punct de vedere al oportunității ș. a.; apoi au fost pedeci scrierea și traducerea, dintre toate însă pedeca cea mai mare — după-cum m'am informat, a fost indiferentismul cel mare, de care sunt cuprinși multe tineri de ai nostri.

Statutele societății înființându „Stejarul” s'au tradus și autentificat de notarul public și în 14 Maiu s'au trimis prin rectorul universității la minister spre aprobare.

Până-ce le va sosi rezultatul, sperăm numai cumcă din partea ministerului vor fi aprobate cu atât mai virtos, că lipsa unei societăți de lectură bine organizate e foarte simțită aici în Cluj. Există aici ce e drept o așa-numită casină românească, dar' aceea ori-și-cum o poate omul numi, numai casină nu.

Abstrăgând dela aceea, că îi lipsesc cele mai multe foi, domnesce cea mai mare disordine. Dacă are cineva lipsă de cutare număr, înzadar îl caută, că nu-l află. Pe scurt, e disordinea cea mai mare.

În Cluj se află inteligența română bine prezentată, din aceasta pot să dic fără a păcătu, că afară de vre-o 7 inși nici nu știu, că unde e „casina română”.

Afară de 2 foi politice, 2 beletristice și 2 eclesiastice tot românesce de dincoace de Carpați și „Românul” din România, alte foi nu se află.

Societatea „Iulia” fiind desființată, tinerii nu pot dispune de bani și așa nu-și pot procura foile mai necesare precum: „Convorbiri literare”, „Columna lui Traian” etc. din toate speciile literaturii românesce. De foi străine nu e nici pomană.

Întru memoria zilei de astăzi s'a servit sânta liturgie și s'a cântat imnul național.

Nestor.

Cronică.

Maiestatea Sa pleacă astăzi din Budapesta la Viena.

Archiducele Iosif, comandantul suprem al honveidului, a început la 17 l. c. inspicarea trupelor de honvei. La 23 l. c. va sosi Alțeta Sa în Cluj.

Din dieta Ungariei. La Budapesta, în camera reprezentanților cetățenilor acestei țeri, se discută proiectul de lege despre legea asupra percentelor pe bursă. S'au discutat pe rând fără multă durere pentru țeară și s'au primit mai multe proiecte de lege, la care vom reveni după-ce vor primi sancțiunea Coroanei.

Ear' o cauză cu colorile române. Sub titlul „Demonstrațiunile în contrastatului cu insignii române” cetim în „Pester Lloyd” următoarele: În Hălmașiu farmacistul-asistent Alexandru Toda a îndemnat în ziua de Păști pe pielarul Nicolae Sbircea și pe măsarul George Irhas de a demonstra cu colorii românesce cu prilegiul sərbării populare de după ameași, predându-le acestora insignii românesce (roșu-galben-albastru) în scopul de a le împărți între locuitorii din Hălmașiu. Și în faptă s'au și prezentat pe stradă și în biserică cu astfel de insignii în ziua aceea și în zilele următoare o mulțime de Hălmașieni. Judecătoria din Hălmașiu-mare i-a și pedepsit pe acestia cu câte 10 zile arest și 10 fl. amendă în bani. Tabla reg. însă a schimbat pedeapsa dictându-le la fiecare câte 50 fl. amendă în bani, și la cas de nesolvire câte 5 zile arest.

Efectele întreruperii negocierilor comerciale austro-ungare cu România. Din Brașov se scrie: Scirile ce au sosit despre ne-succesele și întreruperea negocierilor convenționale între monarchia noastră și România au produs o adâncă consternare în cele mai largi cercuri. Dacă afacerea într-adevăr s'ar rezolvă prin această rupere, atunci ni se vor prezenta o mulțime de încercături financiare: industria, comunicația chiar și băile noastre vor fi ruinate.

Vestitul istoric Ranke s'a îmbolnăvit greu.

„Austria și România.” Sub acest titlu „Neue freie Presse” scrie: „Astăzi s'a ținut prima ședință a conferenței vamale-comerciale austro-ungare. S'a discutat despre măsurile ce ar fi a se lua privitor la ruperea negocierilor în România. Nici din o parte nu s'au propus măsuri, care ar trece peste marginile legii vamale dela 25 Maiu 1882. . . . În această ședință bar. Pusswal a declarat:

Negociările avute cu guvernul regal român în cestiunea reînnoirii convențiunii comerciale, durere n'au avut, ca rezultat puțină înțelegere. Nu e problema mea a descoperi cu această ocaziune motivele, ce au îndemnat-o pe România a se pune în aceste negocieri pe un punct de privire, care a făcut imposibilă ajungerea unei învoeli pe baza concesiunilor reciproce. Între aceste împiegurări convențiunea actuală ese din vigoare cu 1 Iunie 1886 și dela această zi începând nu va mai exista baza unui raport comercial convențional. Din parte-mi pot să dau numai expresiune dorinței, ca consecuențele împreunate cu această stare, să nu ducă la o înstrăinare economică constantă.

Dl Pusswald declară, că precum va observa strict art. 3 din legea noastră comercială, — întocmai de altă parte va fi înclinat a relua cât mai curând firul unei înțelegeri amicale presupunând însă, că și din partea României vor începe dispozițiunile bune, ce se cer pentru un astfel de succes.

„Telegraphul” ocupându-se de ruperea legăturilor convenționale cu noi, scrie:

Să intrăm acum în studiul cestiunii.

Cine e de vină că nu ne putem înțelege?

În multe rânduri am spus, că față în față, ca negociatori, sunt trei elemente: Austria, Ungaria și România. Am arătat asemeni, în termeni generali, căci discuțiunea nu ne-a silit să intrăm în amănunte tehnice, am arătat, că interesele Austriei cu cele ale României armonizează pe deplin. Întru atâta armonizează, încât dacă Ungaria n'ar exista, sau dacă prin lege n'ar fi un trup cu Transilvania, pentru multe decimii de ani noi am sta în cele mai bune relațiuni cu Austria.

Am răspuns deja la întrebarea: numai Ungaria e de vină, că nu ne putem să ne înțelegem cu Austro-Ungaria.

Și nu numai noi spunem aceasta, chiar dacă Ungurii și-ar tăgădui starea lor economică, am scoate la lumină mărturiile Austriei, mărturiile numeroase și de tot soiul: oficiale și neoficiale.

Nici nu mai vorbim de documente, pe cari ni le-au procurat diarele din Transilvania.

Cetim în „Epoca”:

Prin cercurile diplomatice se vorbește de un consiliu de ministri, ce s'a ținut la Viena sub președinția împăratului.

M. S. Împăratul a criticat foarte asupru pretențiunile exagerate ale Ungurilor în cestiunea convențiunii de comerț austro-române și a observat, că nu sunt în joc numai interesele ungare, ci și cele austriece.

Se dice că guvernul austro-ungar va trimite în Bucuresci doi delegați noi, între cari și comitele Széchenyi.

Pe diferite puncte ale fruntăriei despre Austro-Ungaria — scrie „Românul” — se semnalează transporturi mari de cereale din țeară.

Comercianții austro-ungari se tem, că convențiunea nu se va mai reînnoi și își fac aprovizionări.

Himen. Dl Stefan Abrudean, subjude reg. în Buzias și va serba cununia cu d-șoara Silvia Bocșan, fiica protopresbiterului ales în Curticiu, a d-lui Moise Bocșan, la 11/23 Maiu a. c. în biserica gr-or. din Curticiu.

Taxa de liberă petrecere în Polonia. Se scrie din Varșovia la „Pol. Cor.”, că de un timp încoace autoritățile din Polonia se ocupă cu recensimentul supușilor străini stabiliți în acea provincie în scop de a încasa câte 50 ruble de fiecare ca taxă de liberă petrecere în țeară.

Un pretendent la tronul Danemarcei. Se scrie din Copenhaga diarului „Daily News”, că un German anume Beckw a sosit în acest oraș cu intențiunea de a face să i-se recunoască drepturile sale la tronul Danemarcei. El a afirmat, că are în posesiunea sa documente, cari stabilesc, că este descendentul direct al casei regale de Oldenburg.

Rusia și demonstrația flotei. Diarele ruse suțin, că Rusia participă numai în mod platonice la demonstrațiunea flotei. Ele recomandă guvernului din Petersburg, ca să procedă neatințat în cestiunea elenă, deoarece Austria și Anglia nu tind decât de a dobândi dela Poartă concesiuni în socoteala Greciei. Participarea Rusiei la concertul european favorizează interesele Angliei în Egipt și pe acelea ale Austriei în Bosnia și Herțegovina.

Dr. Pasteur. În ultima ședință a academiei de medicină din Paris, dl Pasteur a terminat astfel o nouă și interesantă comunicare: „Ați rezultatele generale ale inoculărilor mele sunt următoarele: 950 persoane tratate; din acest număr, șese au murit. Aceste sunt: mica Pelletier, patru Ruși mușcați de lup, o femeie rusă de aproape 60 de ani, mușcată de un câne la față și la mâni.” Subscrierile pentru institutul Pasteur se ridică la aproape 700.000 lei. O serbare se va da la Paris pentru a se spori această cifră.

Înștiințare.

Pentru nefericiții din Basna, cari în luna lui Aprilie au fost sărăciți prin foc, au mai incurs dela frații nostri ostași ai regimentului de infanterie marele duce de Baden no. 50, o sumă de 13 fl. 50 cr. și adevă dela domnii sergenți:

George Vintila, sergent maior 2 fl.; Gustav Hoprich 1 fl. 50 cr.; Nicolau Balanu 1 fl.; Nicolau Cibu 1 fl.; Isidor Neamtu 1 fl.; Ioan Macaveiu 1 fl.; Ioan Paul 1 fl.; Ioan Oancea 1 fl.; Ignat Borza 1 fl.; Mateiu Fulcea 1 fl.; Antonie Popp 1 fl.; Nicolau Borza 1 fl.

Acești doi domni din urmă numai acum sosiră din Bosnia și se și grăbiră a ajutama pe frații lor nefericiți. Mulțumesc deci tuturor domnilor sus numiți, în numele nefericiților Basneni, și i asigur, că o surprindere nespuse de plăcută mi-a cauzat epistola d-sale, de unde vedui, că acei bravi ostași, frați ai nostri, cari știu să-și facă datorința, ce o au către tron și patriă între ori-ce împiegurări, cari pentru tron și patriă cu o abnegațiune deamăni luptă contra inimiilor și țin pacea și ordinea în țeară, — acum scot obolul economisat cu multă cruțare pentru ajutorirea unor frați sărăciți prin foc. Dee Ddeu să afle mulți imitatori.

Tot pentru nefericiții Români din Basna au mai incurs dela dl Demetriu Turcu, comerciant în Blaj 40 cr., ear' prin dl Ioan Albon, preot gr-cat din Velcher 14 fl. 98 cr., colectați dela poporeni d-sale, și adevă dela d-nii:

Harfaș Maftieu 52 cr.; Ginja Gavrilă 52 cr.; Elie Guța 52 cr.; Grigoriu Bojtos 52 cr.; Grigoriu Bozac 52 cr.; Dumitrean Rus 26 cr.; Elie Palatcian 26 cr.; Cegorian Casian 26 cr.; Teodor Boca 26 cr.; Meleție Florea 26 cr.; Lazar Isac 26 cr.; Harfaș Filimon 10 cr.; Partenie Roșca 20 cr.; Gerasim Nicolau 52 cr. Suma 4 fl. 98 cr.

Apoi tot dl paroch gr-cat. din Velcher Ioan Albon a mai colectat și bucate, și adevă dela următorii poporeni ai d-sale:

Dl Ioan Bozac senior	20 litre cucuruz	sau cupe noue
„ Nafteiu Boca . . .	20 „ „	
„ Agustin Oroian . . .	20 „ „	
„ Trifon Rusu . . .	10 „ „	
„ Toma Rusu . . .	10 „ „	
„ Achim Chim . . .	10 „ „	
„ Grigorie Chiorean . . .	10 „ „	
„ Gavrilă Cordoș . . .	10 „ „	
„ colect. Ioan Albon	50 „ „	
Suma . . .	160 litre cucuruz, cari s'au prefăcut în bani gata, în 10 fl. adevă, pe cari d-sa mi-i trimise dimpreună cu cei 4 fl. 98 cr. făcând astfel suma de 14 fl. 68 cr. pentru care sumă mulțumesc bunilor creștini — în numele nefericiților Români din Basna — oftând, ca	

bunul Ddeu să înduplece și pe alți creștini să facă acea faptă nobilă, ce o făcură frații nostri din Velcher cu bravul lor preot Ioan Albon, dee-le Ddeu mult bine și sănătate, ca să mai poată milui pe cei lipsiți și i păzască de nefericirea, ce a cădut preste frații nostri din Basna. Blaj, 14 Maiu 1886.

I. Pop Reteganul,
înv. și redactor.

Varietăți.

(Munițiuni carliste.) Diarele spaniole dau câteva amănunte în privința unor munițiuni carliste găsite la o doamnă veduvă anume Cournet. Aceste munițiuni se compuneau din 300 mii tuburi de cartușe, mai multe sute de chilogramme de praf și alte necesare de resbel pentru armată. Toate acestea fuseră foarte bine ascunse într'un fel de subterană, bine închisă. Un necunoscut, se prezintă acum câteva zile la doamna Cournet, făcând să treacă ca un delegat al partidei carliste însărcinat de a cumpăra aceste provisiuni. Mai înainte de a face țigul, ceru să vadă tuburile cartușelor pentru a se asigura, dacă sunt în bună stare. D-na Cournet îi satisfăcu dorința. Poliția se duse în urmă la fața locului și sechestră aceste munițiuni, cari fură transportate la arsenal.

(Patru gemeni.) D-na Melina Gilbert, în etate de treideci și patru de ani, însărcinată în șese luni și având dureri, se prezintă zilele trecute la d-na Poucelet-Haltmeyer, moașă a Asistenței publice, la Paris. D-na Poucelet, fiind deșteptată în timpul nopții, se grăbi să dea toate îngrijirile d-nei Melina Gilbert. Îndată după-ce trecură primele dureri, bolnava născu un băiat. Moașa se ocupa cu copilul, dar' deodată vedu că bolnava suferă din nou și are dureri. După un cuart de oră, d-na Poucelet-Haltmeyer îl dete servitoarei sale și era să se ocupe cu primul născut, când auzi că d-na Melina Gilbert o chiamă din nou. Era să nască un al treilea copil. Dl Poucelet-Haltmeyer trebuia să vină în ajutorul soției sale și al servitoarei; dar' abia avu timpul să alerge în ajutor și d-na Melina Gilbert fu cuprinsă de noue dureri și născu un al patrulea copil. Născerile se făcură cu multă înlesnire, și cei patru copii, deși nu veniseră la timp, erau bine constituiți. Toți aveau aceeași înălțime de douăzeci și doi centimetri și jumătate. Cu toate îngrijirile ce le dete moașa, ei nu trăiră decât numai câteva ore. Cât pentru d-na Melina Gilbert, ea se află nu se poate mai bine.

(Un bun mijloc spre a conserva fructele.) Bumbacul are proprietatea de a conserva fructele, și în același timp de a întârziă coacerea lor, această din urmă proprietate a bumbacului este foarte prețioasă. Merele, perele și chiar strugurii, se pot așeza în oale de fier alb între două straturi de vată, apoi vasele se închid într'un mod ermetic, plumbindu-se capacele; după aceea vasele se pun într'un loc, unde se nu se producă o schimbare bruscă de temperatură. Prin acest mijloc foarte simplu se pot păstra chiar fructele cele coapte mai multe săptămâni; acest lucru de multe-ori este prea avantajos pentru vinderea fructelor. Se pot obține de asemenea rezultate admirabile, cu o cameră rece având o temperatură dela 1—2 grade deasupra lui zero, pentru-că viața fructelor este suspendată, și maturitatea nu poate să se facă, cât timp fructele se vor lăsa în aceste camere friguroase.

Bibliografie.

„Foiă basericăscă”. Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a fiecărei luni. Blaj, 10 Maiu 1886. Anul IV. Nr. 9. Cuprinsul: Cestiuni bisericesce. — Legislațiunea canonică despre martori. — Vestmintele sacre diaconesce. — Revista bisericească. — Concurs. — Bibliografie.

„Cărțile Săteanului român”. Seriery pentru popor. Apare la 1/13 a fiecărei luni. Blaj, 1/13 Maiu 1886. Anul XI. Cartea 5. Sumar: Andreiu Murășianu 1816—1863. — Comorile lui Darie împărat. — Doine populare. — Numărul tuturor Românilor. — Cât timp poartă animalele domestice? — Ceva despre timpul clocirii. — Ce să lucre economul în luna lui Maiu? — De ale bătrânilor.

„Tigani”. Schiță istorică în două părți; partea I serioasă și a II glumeată, compusă de Ioan Pop Reteganul, după mai mulți autori, s'a pus în tipar și va apăre preste puțin timp în Blaj, cu literile tipografiei archidieceane. Un exemplar va costa 55 cr. (sau un leu și jumătate). Cine abonează 10 exemplare, va primi unul rabat. Prețul e a se trimite la autor în Blaj (Balázsfalva).

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 19 Maiu n. Casa deputaților. Creditele suplimentare (19 milioane) s'au votat cu 232 contra 140 voturi. Rezoluțiunile propuse de opoziție au fost respinse.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Economic.

Starea sămănăturilor în România. Vestile din jude e asupra sămănăturilor din România sînt bune; agricultorii nu cer, deocamdată, decât pu in  căldură, mai ales pentru p pu oi; căldură, pe care  iua de 1 Maiu a  i adus-o.

Din cauza brumei  i a gerului, mai în toată teara s'au stricat răsadurile de tutunuri; s'a cerut din nou s m n    i, dacă toamna va fi lungă, recolta tutunurilor este bună, din cauză că acolo sînt răsadnițe acoperite sistematic. Tot din cauza timpului r u, rapita înflorită este aproape perdut  în mai multe jude e de dincolo de Milkov; unii din ar nda i au început să o întoarce  i să pună în locul ei p pu oi.  n jude ele de dincoace de Milkov rapita n'a înflorit încă,  i prin urmare n'a suferit de loc. Gr ul n'a suferit nici o stricăciune; din contră, pretutinden  e frumos  i promi tor.

Tot despre starea sămănăturilor în România „Gazeta Săteanului” continuă în modul următor: După brumă  i frig, la c mp, cerealele au suferit mai mult de v nturile  i furtunile ce au urmat. V nturile au uscat  i întărit p m ntul ce era destul de umed din ploile  i burele din înainte, astfel că dacă nu era at ta v nt, putea să  in  reveneala mult timp  i întărirea scoar ei p m ntului să nu devină a a mare. — Necesitatea unei ploi  mbel ug toare e foarte sim  it , altmintrelea mare parte din recolta din jude  e compromisă.  n  ilele  i nop ile de 29, 30 Aprilie; 1, 2  i 3 Maiu, norii de ploaie se formaseră bine, dar v ntul i-a  npr sciat. — Din cauza acestei lipse de ploaie  i a absen ei căldurilor la începutul  i mijlocul acestei primăveri prel ng  că s'a  nt rziat prin unele p r i, sămănatul or urilor  i porumbului, dar  i sămănăturile de toamnă au suferit.

Gr nele de toamnă, deja slăbite  i rărite pe alocurea de insectele ce le-au atacat ast -toamnă, au rămas cam mici încât credem, că mai ales cele t r ii, se vor face puțin înalte anul acesta. Dar' aceasta n'ar fi nimic, căci urm nd ploi  mbel ug toare  i la timp, ar put  face spicul mare  i plin de boabe.

S cara pusă timpuriu e gata de a- i scoate spicul afară; aceea pusă t r iu e mică  i fără putere.

Or urile sînt încă frumoase  i foarte rar se văd ner s rite.

Porumburile în foarte rari locuri au început a   i,  i chiar acelea puse înainte Pascilor n'au răsărit toate fiind  inute în loc — deun  i de frig,  i acum de secetă.

Meiurile se pun acum  i s'au v  ut în unele comune   ind după plug nori de praf, în at ta de mult se uscase p m ntul.

E de observat, că gr nele de toamnă sămănate din vreme în două arături ad nci, boronite, p scute de cu toamnă, ear' în ast -primăvară gr pate bine înainte de a da în pain, stau foarte bine. Aceasta din pricin , că p m ntul fiind arat mai ad nc,  ine mai mult reveneal   i rădăcinile au putut pătrunde mai profund; deasemenea grăparea de astă-primăvară, deosebit că a mai stricat multe ierburi rele din gr u, dar' a mai desbătut p m ntul prin pregiurul tulpinelor, astfel, că coletul rădăcinei nu mai e a a str ns, în p m nturile prea argiloase, de acea scoar  de p m nt ce s'a întărit aproape ca cărămida de b t tureal  de astă-toamnă  i de pe iarn , ear' acum  i mai mult de usc ciune  i vänt.

Pia a din Sibiu, 18 Maiu. Gr u hectolitru 47—80 chilo fl. 5.60 p n  fl. 6.40, gr u mestecat 68 p n  82 chilo fl. 4.40, p n  fl. 5.20 s cara 66 p n  72 chilo fl. 3.50 p n  fl. 3.90, or  58 p n  64 chilo fl. 3.20 p n  fl. 4—, ov s 38 p n  45 chilo fl. 2.10 p n  fl. 2.50, cucuruzul 68 p n  47 chilo fl. 3.80 p n  fl. 4.20, m laiul 74 p n  82 chilo fl. 3.50 p n  fl. 4—, crumpene 68 p n  70 chilo fl. 1.40 p n  fl. 1.60, s m n  de c nep  49 p n  50 chilo fl. 3.50 p n  fl. 4.50, mazerea 76 p n  80 chilo fl. 5.50 p n  fl. 6.50, lintea 78 p n  82 chilo fl. 9— p n  fl. 10— fasolea 76 p n  80 chilo fl. 4.50 p n  fl. 5—, p sat de gráu 100 chilo fl. 15— p n  fl. 16—, f in  Nr. 3 100 chilo fl. 14—, Nr. 4 fl. 12—, Nr. 5 fl. 11—, sl nina 100 chilo fl. 44— p n  fl. 50—, unsoarea de porc fl. 45— p n  fl. 48—, s u brut fl. 26— p n  fl. 28—, s u de lumini fl. 36— p n  fl. 38—, lumini turnate de s u fl. 46— p n  fl. 50—, s punul fl. 25— p n  fl. 28—, f n 100 chilo fl. 2.20 p n  fl. 2.40, c nepa fl. 30— p n  fl. 35—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 p n  fl. 3.25, spirtul p. 100 L.  / 26 p n  28 cr., carnea de vit  chilo 36 cr. carnea de  i el 30 până 40 cr., carnea de porc 34 până 36 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 16 până 18 cr.

T rgul de r m tori în Steinbruch.  n 17 Maiu n. s'a notat: unguresci b tr ni grei 42— cr. p n  43— cr. unguresci grei, tineri 44— cr. p n  45— cr., de mijloc 44— cr. p n  45— cr., u ori 43— cr. p n  44— cr.,

marfă ter neasc , grea 42.  cr. p n  43— cr., de mijloc 42.  cr. p n  43— cr., u oar  44— cr. p n  — cr., rom nesci de Bakony, grei — cr. p n  — cr., transito de mijloc — cr. p n  — cr. transito u ori — cr. p n  — cr., transito s rbesci grei 42— cr. p n  43— cr., transito de mijloc 42— cr. p n  43— cr., transito u ori 42— cr. p n  43— cr., în-gr  a i cu ghindă — cr. p n  — cr. per 4  cumpen i la gară.

Cursul pie ei din Sibiu.

din 19 Maiu st. n. 1886.

H�rtie-monetă română	Cump.	8.63	v�nd.	8.70
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 17 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5�)	Cump.	94.�	v�nd.	95—
Rur. conv. (6�)	"	86—	"	86.�
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266—	"	267.�
Banca na�ional� a României	"	1085—	"	1183—
�mpr. ora�. Bucuresti	"	31—	"	33—
Act. de asig. Na�ional�	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5�)	"	82.�	"	83.�
Schimb 4 luni	"	—	"	34—
Societ. const.	"	187.�	"	230.�
Aur	"	14—	"	14.�

Bursa de Budapesta

din 18 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6�	—	—
" " " 4�	104.40	—
" " h�rtie 5�	95.10	—
�mprumutul căilor ferate ung.	153—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.50	—
Bonuri rurale ung.	105—	—
" " cu cl. de sortare	105—	—
" " b�n��ene-tim�sene	105—	—
" " cu cl. de sortare	105—	—
" " transilvane	105—	—
" " croato-slavone	105—	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75	—
�mprumut cu premiu ung.	119—	—
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	123.75	—
Renta de h�rtie austriac�	85.20	—
" " argint austriac�	85.80	—
" " aur austriac�	115.25	—
Losurile austr. din 1860	138.50	—
Ac�iunile băncei austro-ungare	875—	—
" " de credit ung.	289—	—
" " " austr.	282.20	—
Argintul	—	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. �i ec. „Albina”	101—	—
Galbeni �mp�r�tesci	5.94	—
Napoleon-d'ori	10.03	—
Mărci 100 imp. germane	62.05	—
Londra 10 Livres sterlingi	126.90	—

Bursa de Viena

din 18 Maiu st. n. 1886.

" " " 4�	104.45
" " h�rtie 5�	95—
�mprumutul căilor ferate ung.	153.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.75
Bonuri rurale ung.	105.20
" " cu cl. de sortare	105.10
" " b�n��ene-tim�sene	105.20
" " cu cl. de sortare	105.10
" " transilvane	105.20
" " croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
�mprumut cu premiu ung.	119.25
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	123.70
Rentă de h�rtie austriac�	85.20
" " argint austriac�	85.40
Rentă de aur austriac�	115.70
Losuri austr. din 1860	138.20
Ac�iunile băncei austro-ungare	877—
" " de credit ung.	289.50
" " " austr.	282.40
Galbeni �mp�r�tesci	5.96
Napoleon-d'ori	10.04�
M�rci 100 imp. germane	62.05
Londra 10 Livres sterlingi	126.80

Szám 1333/886.

[287] 1—1

 rver si hirdetményi kivonat.

A gyulafeh v ri kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy  zv. Irimie luonn l. T d ra popi, po nai lakos végrehajtónak Bukur Gligor po nai lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt 50 kr. tőke-k vet les  i j r l kai iránti végrehajtási ügyében a gyulafeh v ri kir. j r sb iros g területén a po nai 4. sz. t kvben 1, 6, 9, 10, 14, 15—18 3435. r. sz. fekv kre 444 frt — kr. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlan az 1886.  vi június hó 8-ik napján d l-előtt, 9 órákor a po nai községi ir d ban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-ki lt si  ron alól is el fog adatni.

 rver zni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10  készpénzben vagy az 1881.  vi LX. t. cz. 42.  -aban jelzett  rf lyam-mal számított és az 1881.  vi november hó 1- n 3333. sz. a. k lt igazs g gyministeri rendelet 8.  -aban kijelölt óvadékképes  rt k papirban a ki-k ld t kezéhez letenni, a vagy az 1881.  vi LX. t. cz. 170.  -a értelmében a b ros gn l előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt  tsz l g ltatni.

A gyulafeh v ri kir. t rv nysz k mint telekk nyvi hat s gnak 1886.  vi, márczius h  29 tartott  l s b l.

A kivonat hiteless g t igazolja

Dobolyi Ferencz,
ki d .

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 15 Aprilie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Copșa mică					
Viena		7.15	3.15		București		4.50	7.45		Viena	11.—			Teiuș		11.09	3.56		Copșa mică	5.50	1.24			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal		9.30	12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia	11.56	4.27			Șeica mare	6.11	1.11			
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș		11.11	1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos	12.20	4.53			Loamneș	6.40	2.32			
P. Ladány	2.20	5.28	5.58	11.40	Brașov	{	11.44	2.27		Arad	{	3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19			Ocna	7.03	2.01			
Oradea-mare	{	4.39	6.41	8.37	1.28	{	6.22	2.55				4.00	6.05	Orăștia	1.19	5.41			Sibiu	7.23	2.44			
			6.46	9.37	1.52		7.01	3.38		Glogovaț		4.13	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08			Sibiu—Copșa mică					
Várad-Velenceze				9.45	2.—	Feldioara	7.33	4.17		Gyorok		4.38	6.46	Deva	2.35	6.39			Sibiu	8.16	10.25			
Fugyi-Vásárhely				9.59	2.11	Ágostonfalva	8.01	4.47		Pauliș		4.51	7.—	Branicica	3.04	7.04			Ocna	8.40	10.46			
Mező-Telegd			7.14	10.28	2.34	Homorod	8.45	5.42		Radna-Lipova		5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29			Loamneș	9.06	11.09			
Rév			7.42	11.36	3.18	Hașfalău	10.10	7.37		Conop		5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41			Șeica mare	9.35	11.32			
Brateca				12.10	3.41	Sighișoara	10.39	8.21		Bérezava		5.57	8.10	Zam	4.25	8.12			Copșa mică	9.59	11.52			
Bucia				12.46	4.01	Elisabetopole	11.19	9.05		Soborșin		6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49			Cucerdea—Oșorheiu—Reghinul-săs.					
Ciucia		8.31	1.48	4.26	Mediaș	{	11.54	9.43		Zam		7.14	9.28	Bérezava	5.56	9.29			Cucerdea	2.20	10.00	3.50		
Huiedin		9.01	3.09	5.08	Copșa mică	{	12.12	10.02		Gurasada		7.43	9.56	Conop	6.18	9.49	6.14		Cheța	2.51	10.31	4.21		
Stana			3.42	5.27	Micăsasa	{	12.37	10.30		Ilia		8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.30		Ludoș	3.13	10.53	4.43		
Aghiriș			4.12	5.50	Blaj	{	12.56	10.50		Branicica		8.21	10.38	Pauliș	7.12	10.37	6.30		M. Bogat	3.23	11.03	4.43		
Ghirbău			4.30	6.02	Crăciunel	{	1.30	11.29		Deva		8.47	11.05	Glogovaț	7.56	11.18	7.17		Cipeu-Iernut	4.04	11.44	5.31		
Nădășel			4.48	6.24	Teiuș	{	2.34	12.35		Simeria (Piski)		9.40	11.55		8.10	11.32	7.32		Kerelő-Sz.-Pál	4.20	12.00	5.46		
Cluj	{	10.26		5.17	Áiud	{	2.55	1.04		Orăștia		10.10	12.24	Arad	9.—	12.27			Nireșteu	4.44	12.26	6.10		
Apahida		10.52			Vințul de sus	{	3.17	1.30		Șibot		10.34	12.53	Szolnok	2.39	5.10			Oșorheiu	5.04	12.46	6.30		
Ghiriș		12.37			Uioara	{	3.24	1.39		Alba-Iulia		11.31	1.40	Budapesta	6.50	8.16			Reghinul-săs.	7.43	1.16			
Cucerdea		1.48			Cucerdea	{	3.36	2.07		Teiuș		12.05	2.24	Viena		6.05			Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea	9.35	3.08			
Uioara		1.57			Ghiriș	{	4.11	3.08		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)						Reghinul-săs.	4.22	—	4.00	
Vințul de sus		2.06			Apahida	{	5.36	5.08		Simeria				11.50	2.33	Petroșeni	6.49	9.33		Reghinul-săs.	6.14	—	5.52	
Áiud		2.36			Cluj	{	6.16	6.08	8.—	Streiu				12.27	3.23	Banița	7.27	10.14		Oșorheiu	6.34	12.06	10.36	
Teiuș		3.14			Nădășel	{	6.37		8.34	Hațeg				1.19	3.23	Crivadia	8.06	10.54		Nireșteu	6.55	12.27	10.57	
Crăciunel		3.45			Ghirbău	{	6.53		8.59	Pui				2.10	4.40	Pui	8.50	11.37		Kerelő-Sz.-Pál	7.16	12.51	11.21	
Blaj		4.06			Aghiriș	{	7.03		9.56	Crivadia				2.57	5.28	Hațeg	9.13	12.17		Cipeu-Iernut	7.37	1.16	11.46	
Micăsasa		4.45			Stana	{	7.34		10.16	Banița				3.35	6.07	Streiu	10.16	12.58		M. Bogat	8.07	1.50	12.20	
Copșa mică		5.40			Huiedin	{	7.55	7.14	11.04	Petroșeni				4.04	6.39	Simeria	10.53	1.35		Ludoș	8.21	2.04	12.34	
Mediaș		6.01			Ciucia	{	8.37	7.43	12.17	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad						Cheța	8.38	2.21	12.51	
Elisabetopole		6.40			Bucia	{	8.53		12.47	Arad				6.00	8.18	Timișoara	6.02	5.00		Cucerdea	9.07	2.50	1.20	
Sighișoara		7.35			Brateca	{	9.12		1.21	Aradul nou				6.25	8.32	Merczfalva	6.26	5.56		Simeria (Piski)—Uniedoara				
Hașfalău		8.01			Rév	{	9.31	8.22	2.05	Németh-Ságh				6.50	8.51	Orczfalva	6.40	6.07		Simeria (Piski)		6.40		
Homorod		10.05			Mező-Telegd	{	10.06	8.48	3.08	Vinga				7.19	9.07	Vinga	6.52	6.32		Cerna		7.01		
Ágostonfalva		11.02			Fugyi Vásárhely	{	10.25		3.39	Orczfalva				7.38	9.20	Németh-Ságh	7.06	6.53		Uniedoara		7.90		
Apatia		11.37			Várad-Velenceze	{	10.35		3.55	Merczfalva				7.56	9.32	Aradul nou	7.21	7.24		Uniedoara—Simeria (Piski)				
Feldioara		12.14			Oradea-mare	{	10.41	9.13	4.06	Timișoara				8.42	10.09	Arad	7.53	7.40		Simeria (Piski)		10.18		
Brașov	{	1.50	5.30		P. Ladány	{	10.51	9.18	10.37	Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș							Uniedoara		10.44	
Timiș		2.48	6.07		Szolnok	{	3.06	12.14	5.34		Ghiriș	10.37	4.16	Turda	8.20	1.41			Cerna		10.80			
Predeal		4.56	7.45		Budapesta	{	6.00	2.10	10.05		Turda	11.04	4.37	Ghiriș	8.41	2.06			Simeria (Piski)		11.30			
București		9.40	11.45		Viena	{	3.—	8.—	6.05															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.